

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Štěpána Výborného a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **TRAVEL SYMBOL, s. r. o.**, sídlem Rybná 716/24, Praha 1, zastoupena Mgr. Pavlem Štanglem, advokátem, sídlem Zárubova 506/4, Praha 12, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2025, č. j. 28985/25/ 5300-22442-713502, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2026, č. j. 10 Af 29/2025-37, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčino odvolání a potvrdil deset platebních výměrů, jimiž Finanční úřad pro hlavní město Prahu stanovil žalobkyni k přímé úhradě daň z přidané hodnoty v celkové výši 3 109 821 Kč za zdaňovací období září až prosinec 2023 a leden až červen 2024.

[2] Spolu s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku. V něm uvádí, že postupem správních orgánů byla její společnost fakticky zlikvidována. Devět zajišťovacích příkazů vydaných v červenci 2024 na celkovou částku 2 808 540 Kč zmrazilo veškerou její ekonomickou činnost. Došlo k zablokování bankovních účtů, ukončení spolupráce ze strany odběratelů, ztrátě zakázek a goodwillu a k faktickému ukončení její podnikatelské činnosti. Zůstatek na bankovních účtech stěžovatelky činí 0 Kč. Stěžovatelka nemá žádné aktivní odběratele, žádné probíhající zakázky ani provozní kapitál.

Vyměřená daň v celkové výši 3 109 821 Kč pro ni představuje částku, jejíž bezprostřední vymáhání by s jistotou vedlo k zahájení insolvenčního řízení a jejímu definitivnímu zániku. Byla by tak zmařena možnost domoci se případného úspěchu v řízení o kasační stížnosti. Přiznáním odkladného účinku nevznikne státu žádná ztráta na daňových příjmech (daň z dotčených plnění byla přiznána a odvedena odběrateli v režimu přenesené daňové povinnosti, v případě neúspěchu kasační stížnosti zůstane daň nadále vymahatelná). Stejně tak není přiznání odkladného účinku v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu konstatuje, že stěžovatelka neprokázala mimořádné okolnosti odůvodňující prolomení vykonatelnosti napadeného rozsudku. Žalovaný již při podání žádosti o přiznání odkladného účinku v řízení u městského soudu nahlédnutím do sbírky listin ověřil, že stěžovatelka nezveřejňuje své účetní výkazy, z nichž by bylo možno ověřit její aktuální majetkové poměry. Přiznání odkladného účinku by se v posuzované věci mohlo dotknout důležitého veřejného zájmu, za který lze považovat zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru vyměřených daňových povinností.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněno kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly újmu, a to 2) nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 3) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou či specifickými okolnostmi takový postup odůvodňují.

[8] První nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem tato újma spočívá, včetně uvedení jejího

pokračování

rozsahu. Stěžovatel má rovněž povinnost svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, řádně doložit (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). S ohledem na výjimečnou povahu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesmí být újma, která žadateli hrozí, vzhledem k jeho poměrům bagatelní. Naopak se musí jednat o újmu významnou (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS).

[9] V nyní projednávaném případě stěžovatelka uvádí, že ke zmrazení veškeré její podnikatelské činnosti již došlo, a to v důsledku vydání devíti zajišťovacích příkazů v červenci 2024. Vzhledem k tomu, že má v současnosti nulové zůstatky na účtech, vymáhání daňové povinnosti ve výši 3 109 821 Kč by u ní vedlo k zahájení insolvenčního řízení a jejímu definitivnímu zániku. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelčina tvrzení týkající se vzniku újmy jsou značně obecná a stěžovatelka je nijak nedokládá. Nepředložila žádné dokumenty, které by osvětlily její hospodářskou, finanční a majetkovou situaci, a umožnily tak soudu učinit si o ní úsudek.

[10] Platební výměry jsou sice exekučním titulem, stěžovatelka však ani netvrdila, že by správce daně činil kroky směřující k vymození daňové povinnosti. Právní řád přitom poskytuje nástroje jako posečkání daně či odklad exekuce. Soudní ochranu proti zásahu do veřejných subjektivních práv, způsobenému vedením daňové exekuce, poskytuje především žaloba proti exekučnímu příkazu, proti kterému je možno se bránit přímo (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2020, č. j. 1 Afs 386/2020-59, a ze dne 1. 9. 2021, č. j. 6 Afs 247/2021-23). Není proto bez dalšího důvod, aby odkladný účinek *a priori* nahrazoval uvedené prostředky ochrany.

[11] Pokud by měl Nejvyšší správní soud přiznat odkladný účinek kasační stížnosti ve všech případech, kdy by splnění stanovené daňové povinnosti mělo pro stěžovatele znamenat ohrožení likvidity, nacházeli by se stěžovatelé nedisponující dostatečnými finančními prostředky *de facto* ve výhodnějším postavení. Zákonodárce však vyhradil přiznání odkladného účinku pouze pro výjimečné případy. Skutečnost, že kasační stížnost odkladný účinek ze zákona nemá, a to ani tehdy je-li ohniskem přezkumu platební výměr správce daně, není samoučelná (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 5 Afs 50/2020-32).

[12] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů neshledal naplnění první podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy vznik významné újmy, pročez nepřistoupil k ověřování naplnění dalších podmínek. Zamítnutí návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepředjímá rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil žalobkyni (stěžovatelce) zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká rozhodnutím soudu o tomto návrhu a poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[14] Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1060315726**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2026

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu